

2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad dėl ginčijamo sprendimo pažeistas teisinio saugumo principas

Šiuo klausimu ieškovė nurodo, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiamas teisinio saugumo principas, nes i) juo medžiaga *bis(2-ethylhexyl) phthalate* (DEHP) pripažįstama endokrininei sistemai kenksminga medžiaga, nors Sąjungos teisėje nėra apibrėžta nei ši medžiaga, nei jos nustatymo kriterijai; šį apibrėžimą ir šiuos kriterijus nustatė Komisija, remdamasi Tarybos ir Europos Parlamento reglamentais ir sprendimais, ii) šis sprendimas priimtas tuo metu, kai vis dar buvo vykdoma DEHP medžiagos, pripažintos toksinio poveikio reprodukcijai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnio c dalį, autorizacijos procedūra, nors ji ir buvo pažengusi.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su aplinkybe, kad ginčijamas sprendimas nepagrįstas įtikinamomis ir objektyviomis mokslinėmis išvadomis

Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas neteisėtas, nes nepagrįstas įtikinamomis ir objektyviomis mokslinėmis išvadomis, patvirtinančiomis, kad medžiaga DEHP tenkina visus Reglamento Nr. 1907/2006 57 straipsnio f dalyje nurodytus kriterijus.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su ieškovės teisių ir principų, įtvirtintų Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, pažeidimu

Šiuo klausimu ieškovė nurodo, kad dėl ginčijamo sprendimo ir iki šio sprendimo priėmimo atsakovės vykdytos procedūros pažeidžiamos jos teisės ir principai, įtvirtinti Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, be kita ko, teisinio saugumo principas, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė netrikdomai naudotis savo nuosavybe.

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1).

2015 m. kovo 6 d. pareikštas ieškinys byloje *Fortischem/Komisija*

(Byla T-121/15)

(2015/C 178/17)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Fortischem a.s.* (Novakai, Slovakija), atstovaujama advokatų C. Arhold, P. Hodál ir M. Staroň

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti 2014 m. spalio 15 d. Europos Komisijos sprendimo dėl valstybės pagalbos SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), kurią Slovakija suteikė NCHZ, 1, 3, 4 ir 5 straipsnius,

— priteisti ieškovei bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Griždama ieškinį ieškovė remiasi šešiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimo

Ieškovė teigia, kad Komisijos sprendimu, pagal kurį bendrovės *Novácke chemické závody, a.s. v konkurze* (toliau – NCHZ) pripažinimas strategine bendrove, kaip ji suprantama pagal 2009 m. lapkričio 5 d. Slovakijos įstatymą dėl tam tikrų strateginių priemonių strategiškai svarbioms bankrutuojančioms bendrovėms (toliau – įstatymas), buvo valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, pažeistas šis straipsnis, nes įvykdytos ne visos jo sąlygos.

Ieškovė taip pat teigia, kad dėl šio pripažinimo nebuvo perduota valstybės išteklių, nes valstybė nepatyrė papildomos naštos, palyginti su situacija, kuri būtų susiklosčiusi taikant įprastas bankroto nuostatas. NCHZ taip pat nebuvo suteiktas ekonominis pranašumas, nes, pirma, kreditoriai bet kuriuo atveju būtų pasisakę už veiklos tęsimą, o laikinas draudimas atleisti darbuotojus buvo naudingas tik valstybei, o ne bendrovei. Antra, įstatymo taikymas atitinka rinkos ekonomikos veiklos vykdytojo kriterijų, nes tai buvo ekonomiškai naudinga valstybiniais kreditoriams.

Galiausiai, ieškovė tvirtina, kad net jeigu Komisija būtų buvusi teisi ir įstatymo taikymas laikytinas valstybės pagalba bendrovei NCHZ, apskaičiuodama valstybės pagalbos dydį, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

2. Antrasis ieškinio pagrindas dėl pareigos atlikti kruopštų ir nešališką tyrimą pažeidimo

Ieškovė teigia, kad Komisija privalo, viena vertus, informuoti Slovakijos vyriausybę apie tai, kad Slovakijos vyriausybės pateikta *ex post* analizė, jos nuomone, nepakankamai išsami, ir, kita vertus, nurodyti, kokią papildomą informaciją arba paaiškinimus ji turėtų pateikti. Be to, ieškovė tvirtina, kad prieš priimdama sprendimą dėl lėšų grąžinimo Komisija nepaprašė informacijos apie galutinius duomenis.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas dėl SESV 296 straipsnio antros pastraipos ir pareigos motyvuoti pažeidimo

Ieškovė teigia, kad Komisija nenurodė priežasčių, dėl kurių šiuo konkrečiu atveju NCHZ nebūtų tęsusi veiklos netaikant įstatymo, ir neatsižvelgė į Slovakijos vyriausybės argumentus dėl valstybinių kreditorių ekonominio suinteresuotumo, kad veikla būtų tęsiama.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies, 108 straipsnio 2 dalies ir Procedūrinio reglamento 14 straipsnio 1 dalies pažeidimo, nes ieškovei buvo pritaikytas reikalavimas grąžinti pagalbą

Ieškovė teigia, kad jai nebuvo suteikta valstybės pagalba, nes pardavimo kaina buvo įprasta rinkos kaina. Anot jos, Komisijos argumentai ir abejonės dėl to, ar *Via Chem*, o vėliau *Fortishem* už NCHZ turtą sumokėta kaina atitiko rinkos kainą, klaidingi dėl kelių priežasčių. Pirma, kadangi įrodymo našta tenka Komisijai, jai nepakanka vien išreikšti abejones. Antra, kadangi pardavimas atliktas per bankroto procedūrą kontroliuojant bankroto bylas sprendžiančiam teismui ir laikantis pareigos veikti bankrutuojančios bendrovės kreditorių naudai, preziumuotina, kad turtas parduotas už didžiausią įmanomą kainą. Trečia, konkursas buvo atviras, skaidrus ir besąlygiškas, todėl užtikrino, kad bus gauta didžiausia rinkoje įmanoma kaina; sandoris su nustatytais įpareigojimais neturėjo jokios įtakos pardavimo kainai. Ketvirta, nepaisant to, kad pardavimo tarp *Via Chem* ir *Fortishem* sąlygos neturi jokios reikšmės pirmojo pardavimo rinkos kainai, rinkos ekonomikos veiklos vykdytojų suderėta pardavimo kaina laikytina rinkos kaina, net jeigu ir nebuvo surengtas konkursas.

Ieškovės teigimu, taip pat akivaizdu, kad NCHZ turto perdavimas *Via Chem*, o vėliau ieškovei dėl dviejų priežasčių negali būti laikomas bandymu išvengti Komisijos sprendimo dėl lėšų grąžinimo. Pirma, šis atvejis taip nutolęs nuo tipiško vengimo atvejo, kad net Komisija pripažįsta neturinti jokių įrodymų, patvirtinančių ketinimą išvengti lėšų grąžinimo. Antra, nepaisant to, ji vis tiek prieina prie išvados, kad esama ekonominio tęstinumo, todėl ji gali reikalauti grąžinti lėšas ir iš ieškovės. Tačiau Komisijos išvada išplaukia iš klaidingos analizės, paremtos neteisingu atskirų kriterijų aiškinimu, įrodinėjimo naštos nepaisymu ir neteisinga bendros ekonominio tęstinumo koncepcijos valstybės pagalbos atvejais samprata.

Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Komisijos metodas yra ekonominiu požiūriu destruktivus ir nebūtinai žvelgiant iš konkurencijos teisės pozicijos. Anot ieškovės, Komisija mėgina sukurti naują, daug griežtesnę praktiką, pagal kurią lemiamas kriterijus turi būti sandorio mastas, o pardavimo kaina – tik papildomas kriterijus (jeigu apskritai laikytina kriterijumi).

5. Penktasis papildomas ieškinio pagrindas dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies, 108 straipsnio 2 dalies ir Procedūrinio reglamento 14 straipsnio 1 dalies pažeidimo, nes sprendimo dėl lėšų grąžinimo išplėtimas neapribotas 60 % tariamos valstybės pagalbos
6. Šeštasis ieškinio pagrindas dėl SESV 296 straipsnio pažeidimo, nes tinkamai nemotyvuotas ekonominis tęstinumas

Ieškovė teigia, kad iš pastabų, pateiktų dėl pirmojo ieškinio pagrindo, matyti, jog Komisijos motyvai nepakankami, kad Teisingumo Teismas galėtų atlikti teisminę ginčijamo sprendimo kontrolę, o ieškovė negali suprasti motyvų, dėl kurių Komisija konstatavo ekonominį tęstinumą.

2015 m. kovo 12 d. pareikštas ieškinytis byloje *Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB*

(Byla T-122/15)

(2015/C 178/18)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovas: *Landeskreditbank Baden-Württemberg* (Karlsruhė, Vokietija), atstovaujamas advokatų A. Glos, K. Lackhoff ir M. Benzing

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2015 m. sausio 5 d. ECB sprendimą (Nr. ECB/SSM/15/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) ir nurodyti palikti galioti 2014 m. rugsėjo 1 d. ECB sprendimo (Nr. ECB/SSM/14/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/1) pakeitimą;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.